

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣба всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ кайме или въ пощенскы тилбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вмѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ. Цѣна-та въ кайме тѣзи седмица е 85 гроша.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ 9 ФЕВРУАРИЙ 1878.

Брой 6.

ТЪМНИЧНЫЙ-ТЪ СТРАЖЪ У ФИЛИППЫ.

Тъмничный-тъ стражъ у Филиппы е една отъ малко-то личности на конто обращаніе-то къмъ Христіанство-то ся описва съ пѣкои подробности. Той бѣ единъ отъ първы-тъ плодове на ап. Павлово-то проповѣданіе въ Филиппы, който въ онова врѣме бѣше единъ отъ главны-тъ градове на Македоніѣ. Обращаніе-то на този чело-вѣкъ къмъ Христа е едно отъ най-любопытны-тъ и поучителны-тъ повѣсти, и вѣроятно, по тѣзи причини то ся е описало въ Библиѣ-тъ съ пѣкои по-дробности.

Ный не знаемъ име-то на този стражъ; нито знаемъ положително отъ какъ народность бѣше той, но като бѣше на гражданскѣ службѣ въ такъвъ главенъ градъ който бѣше Римско поселеніе, то ся види че той трѣба да е былъ Римлянинъ. Отъ онова което ся говори за него въ Дѣяніе можемъ да разберемъ нѣщо какъвъ е былъ прѣдний-тъ му характеръ. Когато Павелъ и Сила ся испратихъ нему, слѣдъ като бѣхъ ги били на тържище-то, съ наставленіе да ги пазятъ добръ, стражъ-тъ ся види да слѣдваше заповѣдь-тъ буквально и незабавно, защото той ги туря въ най-вѣтрѣшнѣ-тъ тъмницѣ, като стѣгна нозѣ-тъ имъ въ кладъ. Види ся че стѣганіе-то на нозѣ-тъ имъ въ кладъ бѣше непо-трѣбно и безмѣстно прѣдпазваніе отъ странъ на стражаръ-тъ. Това направи затворъ-тъ още по-неприятно и по-печално мѣсто за затворници-тъ, а особно като раны-тъ имъ отъ біеніе-то още не бѣхъ омыты нито вързаны. Разбира ся още че Павелъ и Сила ся тикихъ въ затворъ-тъ безъ да имъ ся даде нѣщо да ядѣтъ. Всичко това може да ны води да заключимъ че стражаръ-тъ бѣше строгъ и немилостивъ къмъ затворници-тъ.

Отъ повѣсть-тъ ся разбира, тоже, че той много высоко цѣнише почитаніе-тъ си прѣдъ челоуѣцы-тъ. Когато ся събуди отъ землетресеніе-то и видѣ че врата-та на тъмницѣ-тъ бѣхъ отворены, той искаше да ся убіе самъ, но Павелъ извика да не струва зло на себе си, защото всички-тъ затворени бѣхъ тамъ. По онова врѣме стражари-тъ на тъмници заплащахъ съ животъ-тъ си за избѣгнѣ-тъ затворници. Споредъ лѣвовны-тъ мнѣнія за почитаніе въ онова врѣме, този челоуѣкъ бѣше готовъ да погуби себе си неже-ли да понесе безчестіе-то на гражданско-то наказаніе. Като ся сравни съ общо-то мнѣніе въ онова врѣме, онзи челоуѣкъ много уважаваше почитаніе-тъ отъ челоуѣцы-тъ, т. е. той мислеше че ако изгубеше почитаніе-тъ си, той щѣше да изгуби всичко. При то-

ва, види ся че той е былъ бѣръзъ и на-вѣршенъ въ работы-тъ си. Той не-забавно испѣлни заповѣдь-тъ на сѣ-динъ-тъ. Той тутакси щѣше да отнеме животъ-тъ си, понеже мислеше че за-творници-тъ бѣхъ избѣгнѣли.

Нека разгледамы сега исторіѣ-тъ на чудно-то му обръщаніе. Той ся раз-буди прѣзъ нощъ-тъ отъ едно земле-тресеніе което расклати тъмницѣ-тъ до основаніе-то ѣ, и причини отваря-ніе-то на тъмничны-тъ врата. Повѣсть-та казва че щомъ той ся убѣди отъ выкъ-тъ на Павла че никой отъ за-творници-тъ не бѣ избѣгнѣлъ, той «по-иска свѣтъ, скочи вѣтрѣ и растреперанъ надижъ прѣдъ Павла и Сила: изведе ги вънъ и рече: Господіе, що трѣба да сторѣ за да ся спасѣ?» (Дѣян. 16; 29-30). Прѣди да ся свечери той безъ съмнѣніе бѣше слушалъ приказки-тъ за проповѣданіе-то на Павла и Сила; — чулъ бѣше че тѣ бѣхъ проповѣдали едно странно вѣроисповѣданіе — спасеніе чрѣзъ ед-ного който бѣше умрѣлъ на кръстѣ, и че чрѣзъ него тѣ бѣхъ извършили ед-но чудно дѣло като бѣхъ испѣдали злыи-тъ духъ изъ момиче-то което ги бѣ послѣдвало, говоряще: «тѣзи челоуѣцы сѣ раби на Бога Вышняго.» (Дѣян. 16; 16) И ако Павелъ и Сила и да ся броехъ като прѣлѣстники и злотворци, пакъ тѣзи нѣща бѣхъ на-правили едно впечатленіе въ умъ-тъ му. Когато землетресеніе-то го разбуди отъ спаніе, и раствори тъмничны-тъ врата, той трѣбваше да гледа на не-го като на едно Божіе посрѣдствова-ніе въ ползъ на тѣзи странны челоуѣцы, и когато го увѣрихъ че нито тѣ нито други-тъ затворници бѣхъ ся воспользовали отъ това благовѣріе да избѣгнѣтъ, той ся виждаше на здраво убѣденъ че посланіе-то на тѣзи челоуѣцы бѣше Божественно по-сланіе, че пѣтъ-тъ на спасеніе-то кой-то тѣ проповѣдуватъ бѣше истинный пѣтъ на спасеніе-то за единъ изгу-бенъ грѣшникъ. Той ся стрѣснѣ отъ това убѣжденіе, и грѣхове-тъ му вед-нага ся прѣдставихъ на умъ-тъ му, — особно за неговѣ-тъ жестокость и чрѣзмѣрнѣ свирѣпость къмъ тѣзи не-стинны Божіи вѣстители, конто той хвърли въ тъмницѣ-тъ гладни и съ не-обвързаны раны.

Богъ му откры беззаконія-та му, и той трѣпереше и, съ всичкѣ-тъ си силъ на естественихъ-тъ си пѣргавость, ся впуснѣ и надижъ прѣдъ нозѣ-тъ на Апостолъ-тъ. Ный можемъ да съ-зремъ въ забѣлжителный характеръ на този разбуденъ челоуѣкъ, че той не ся забави за повече распытаніе, но тутакси начинъ да върши своѣ-тъ дѣл-ность. Той въ това показва едно ис-тинно поканіе, което не е една про-ста скѣрбъ за прѣминѣ-тъ дѣла, но

едно съвършенно обръщаніе къмъ по-добро живѣніе. Първо-то нѣщо което той сторѣ бѣше да изведе Павла и Сила отъ тъмницѣ-тъ, и въ сѣщо-то врѣме той извика: «Какво трѣба да правѣ за да ся спасѣ?» На това Павелъ отговори: «Вѣрвай въ Госпо-да Исуса Христа и ще ся спасенъ.» Навловъ-тъ отговоръ надижъ върху едикъ душѣ приготвенъ да приима и да разу-мѣва—едикъ душѣ която вече бѣ начинъ-ла да живѣе спорѣдъ свѣтлинѣ-тъ кой-то имаше, и бѣше готова и за напѣдъ да приима заповѣди-тъ Божіи и да ги испѣлнява щомъ ѣ ся прѣдставятъ. Е-то защо стражаръ-тъ щомъ чу поуче-нія-та на Апостолъ-тъ, омы раны-тъ имъ, и щомъ исповѣда вѣрѣ-тъ си въ Хри-ста, заведе ги у домъ-тъ си и сложи та ги нахрани. За това и Богъ, тояси частъ му подари прощеніе на грѣхове-тъ и испѣлни сѣрдце-то му съ радость. Прочее ный виж-дамы че ако и внезапно да станѣ под-бужденіе-то да устѣти грѣшность-тъ си, пакъ то бѣше едно истинно под-бужденіе. Това ся види отъ дълбоко-то му устѣщаніе което го направи да тре-пере, и отъ смиреніе-то което го при-готви да търси наставленія-та на свои-тъ прѣзрѣны и гонены затворници, и най-послѣ отъ едикъ готовность да по-слѣдва незабавно тѣзи наставленія.

Читателю, ты който имашъ Слово-то Божіе въ раѣ-тъ си, възбуденъ ли си за своѣ-тъ грѣшность и опасность както бѣше непросвѣте-ный-тъ тъмничный стражъ? Готовъ ли си да извикашъ и ты както той. «Как-во трѣба да правѣ за да ся спасѣ?» Готовъ ли си и ты както той да ходишъ въ видѣлихъ-тъ кой-то имашъ и да приемешъ благовѣстіе-то безъ распы-таніе и забавленіе? Ако ты си готовъ, то пѣтъ-тъ ще е приятенъ и на тебе както бѣше нему, и ще имашъ и ты радость-тъ на едикъ простенъ душѣ.

КОИ СѢ БЛАЖЕНИ?

Псалмопѣвецъ-тъ казва:

1. Блаженъ онзи, комуто е просте-но прѣстѣпленіе-то, комуто грѣхъ-тъ е прикрытъ. (Пс. 32; 1).

2. Блаженъ онзи челоуѣкъ, който не ходи по свѣтъ-тъ на нечестивы-тъ. (Пс. 1; 1).

3. Блаженъ онзи челоуѣкъ, който туря упованіе-то си на Господа, и не ся обраца къмъ гордѣливѣ-тъ, нито къмъ онѣзи конто ся уклоняватъ къмъ лѣжы. (Пс. 40; 4).

4. Блаженъ онзи челоуѣкъ който ся бои отъ Господа: и благоволи много въ заповѣди-тъ му. (Пс. 112; 1).

5. Блаженъ онзи челоуѣкъ на ко-то сила-та е въ тебе. (Пс. 84; 5).

6. Блаженъ е онзи челоуѣкъ, когото

вразумявашъ, Господи. и отъ законъ-тъ си го учишъ. (Пс. 94; 12).

7. Блаженъ които живѣятъ въ домъ-тъ ти. (Пс. 84; 4). Въ домъ-тъ Го-сподень на дългы дни. (Пс. 23; 6).

ХРИСТОСЪ МИ Е ВСИЧКО.

Душа-та ми е гладна и жѣдна, и азъ имамъ нуждѣ отъ любовь-тъ и у-тѣшеніе-то Христово; азъ съмъ като овца която ся скыта и е из-губена, и имамъ нуждѣ отъ не-го като единъ добръ и вѣренъ пастыръ; дума-та ми е като уплашенъ гѣлѣбъ гоненъ отъ ловець, и имамъ нуждѣ отъ него за мое приближище; азъ съмъ като едикъ крѣхъкъ лозѣ, и имамъ нуждѣ отъ кръстѣ-тъ му да ся ослонѣ и да ся обвивѣ около него; азъ съмъ грѣшникъ, и имамъ нуждѣ отъ неговѣ-тъ правдѣ; азъ съмъ голъ и босъ, и ся нуждамъ отъ неговѣ-тъ святость и невинность за мое покры-ваніе; азъ съмъ въ смущеніе и страхъ, и ся нуждамъ отъ утѣшеніе-то му; азъ съмъ простъ, и ся нуждамъ отъ по-ученіе-то му; глупавъ и безуменъ съмъ, и ся нуждамъ отъ рѣководител-ство-то на Святый му Духъ. Никого и въ никое състояніе не може безъ не-го. Молихъ ли ся? Той трѣба да ми насърчава и да посрѣдствува за ме-не. Обвиненъ ли съмъ отъ Сатанѣ прѣдъ Божіе-то сѣдилище? Той е мой-тъ посрѣдникъ. Въ мѣнотіи ли съмъ? Той ми е помощникъ. Гоненъ ли съмъ въ този свѣтъ? Той ще мя защищава. Когато съмъ ослабенъ, той ще мя укрѣ-пѣва; когато умрѣ, той ще ми даде животъ, и когато истлѣхъ въ гробъ-тъ, той ще мя въскрѣси. За това по-добръ е да ся отдѣлѣ отъ цѣлый свѣтъ и отъ всичко щото е въ него, нежели отъ тебе Спасителю мой. Ты си бо-гатъ, а азъ бѣденъ; ты имашъ правдѣ, а азъ грѣхъ; ты имашъ елей и вино, а азъ раны; въ тебе има пѣлнота, а въ мене има гладъ и жажда. Зато у-потрѣби мя, Спасителю мой, споредъ както ти ся види угодно. Ето сѣрдце-то ми като празденъ съсѣдъ; испѣлни го съ благодать-тъ си. Ето грѣшна-та и смущена-та ми душа, съживи ѣ и облегчи ѣ съ твоѣ-тъ любовь. Земи сѣрдце-то ми за свое обиталище, и уста-та ми за да распространяватъ славу-тъ на твое-то име; приими лю-бовь-тъ и силы-тъ ми за успѣхъ-тъ на царство-то ти и за служеніе-то на твой-тъ вѣренъ народъ.

Заспамя црква.—Срамотно и скѣр-бно е когато една црква е станѣла почти като гробницѣ, дѣто живы-тъ спятъ върху земѣ-тъ, както мъртвы-тъ въ земѣ-тъ.

БИБЛИЯ-ТА И АЛЕКСАНДРЪ II-ЫЙ.

(Слѣдующе-то интересно описаніе извѣщано отъ единъ Американскій вѣстникъ).

Слѣдъ визити-тъ и печални-тъ смъртъ на Императоръ Николая, сынъ му, Александръ II, ся вѣскачи на Рускый прѣстолъ. Сегашний Императоръ е най-мѣдрый-тъ и най-добрый-тъ отъ вси-къ-тъ Императоры конто сѣ сѣдѣли на онзи прѣстолъ. Това ся види отъ неговы-тъ дѣла прѣзъ повече отъ двадесетъ годишно-то му царуваніе.

Още въ день-тъ на коронаваніе-то му въ Москвѣ, той издаде единъ царскы указъ къмъ четыри-тъ факултеты на четыри-тъ Рускы университеты — Московскый, С.-Петербургскый, Казанскый и Кіевскый — да направатъ четыри прѣводи на Библии-тъ на сегашний Рускый языкъ. Когато ся свършихъ тѣзи четыри прѣводи, тѣ ся испратихъ въ С.-Петербургъ, и ся прѣдложихъ на прѣглеждане-то на най-ученый комитетъ. Това ся извърши съ голѣмъ рѣшителностъ и прилежаніе, и ся одобри отъ Святый Синодъ. За да ся посрѣщне голѣма-та нужда на народонаселеніе-то, приготвихъ ся първо четыри-тъ Евангелія и Дѣянія-та на апостолы-тъ, и ся издадохъ 20,000 экземпляри за голѣмъ радостъ на народъ-тъ. Продажба-та и распространіе-то бѣхъ бѣзъси, и издадени-тъ Евангелія скоро ся свършихъ. Благородна-та Императрица зѣ голѣмо участіе въ тѣзи работъ и каза: «Вѣри-тъ наши войници трѣба да ся снабдятъ съ Слово-то Божіе.» Нѣколко почтенны и благочестивы Госпожы учредихъ книгопродавниці за продажбѣ-тъ и распространіе-то му, и надзиравахъ дѣло-то. Единъ Генералъ отъ высокъ чинъ поръчалъ за хылядо экземпляри за свои-тъ войници. Когато нѣкой прочиташе Евангеліе-то на нѣколицы войници, слушатели-тъ ся радвахъ и ся чудехъ на новѣ-тъ и радости въстъ която тѣ никога понапрѣдъ не бѣхъ чували. По читатели-тъ скоро усѣтихъ че четыри-тъ Евангелія и Дѣянія-та не съставляватъ цѣлый Новый Завѣтъ. Народъ-тъ тутакси поиска и другы-тъ части и твърдѣ скоро ся напечата цѣло-то Евангеліе въ голѣмо количество, и бѣзъси ся распространи.

Понеже цѣль-та на това кратко описаніе, слѣдва дописникъ-тъ, е да покаже желаніе-то на Рускый-тъ народъ за обширно-то и свободно распространіе на Библии-тъ между тѣхъ, азъ ще приложъ че ходихъ въ Нижний Новгородъ на Волгѣ, 306 миль отвѣдъ Москвѣ, на голѣмо-то годишно тѣржище (панайръ) което става прѣзъ Іулій и Августъ, на което дохождатъ голѣмо множество торговци, далечъ отъ Срѣдній Русіи, Сибирь и Юго-источнѣ Азіи. Библиейскый книгопродавецъ бѣше тамъ, и продаде много экземпляры отъ Слово-то Божіе, конто ся прѣспяхъ на далечъ изъ вѣтрѣшны-тъ страны. Продажба-та въ Нижний Новгородъ на 1776 бѣше 8,951 экземпляри, а на 1877 бѣше 8,677.

По Божіе провидѣніе азъ имамъ голѣмъ привилегіи да испроводѣмъ Новый Завѣтъ на сегашний Рускый языкъ на бѣдны-тъ и заточены-тъ въ восточный Сибирь на рѣкѣ-тъ Амуръ, съ единъ параходъ отъ Бостонъ до Нико-

лаевскый — едно пѣтмѣстіе отъ 17,000 миль. Много отъ тѣхъ бѣхъ прѣдани на войници-тъ конто ги прѣеха съ голѣмъ радостъ и признателностъ. Понеже това продаваніе бѣше противно на държавны-тъ законы, станъ нужда да ся попыта Камчатскый Митрополитъ, който живѣше хылядо миль горѣ на рѣкѣ-тъ Амуръ, и той веднага даде едно официално позволеніе за распространіе-то на Евангеліе-то. Проводены-тъ экземпляри скоро ся свършихъ и ся поискахъ още 3,000 други. Восточный Сибирь е двадесетъ пѣти по-голѣмъ отъ Франціи. Единъ Московитянинъ който по-прѣди е бѣлъ въ Сибирь, казваше че той мыслѣлъ да не е имало тогава повече отъ дванадесетъ Библии въ цѣлый Сибирь. Това е дало поводъ на Православны-тъ църквы да ся залови да раздава изъ онзи областъ Библии, за да снабди нужды-тъ.

За по-голѣмо доказателство за распространіе-то на Библии-тъ, може да приложимъ че въ 1876 год. продадени-тъ Библии, и части отъ ней, въ Сѣверній Русіи, възлизаша до 214,227. Въ 1877 число-то възлиза на 247,656 подвързаны и неподвързаны. Въ Южнѣ Русіи цѣла-та продажба на Библии-тъ и части отъ ней въ 1876 възлизаше до 79,167, когато въ по-прѣднѣ-тъ години сѣ ся продади 81,811. Въ 1877 раздаваніе-то изъ южнѣ Русіи на Библии-тъ и части отъ ней, на разны языцы възлиза на 61,602 экземпляри.

«УТВЪРДИ СѢЖИ-ТЫ МНІЕ ВЪ СЛОВО-ТО СІИ.»

Има нѣкои молитвы конто ся виждатъ толкозъ нужды за ежедневно употребленіе, колкото ежедневный ни хлѣбъ. Тѣ произходатъ отъ потребности-тъ и борбы-тъ на катадневный ни животъ. Едно отъ тѣзи прошенія ся намира въ 119-ый Псаломъ: «Утвърди сѣжы-ты мнѣ въ Слово-то сѣ: И да ми не обладае никое беззаконіе.» Истинна-та борба на животъ-тъ не е съ бѣдностъ-тъ или болѣстъ-тъ, или съ нѣкое зло което може да поврѣди тѣло-то ни. Тѣзи борба е съ грѣхъ-тъ. Най-голѣмы-тъ страданія конто нѣй усѣщамы произхождатъ отъ посрамленіе-то което става отъ грѣхъ-тъ противъ Бога. Не може да има никоя важна несполука въ животъ-тъ, никоя несполука която да съкрушава сѣрдца-та ни, освѣнъ несполука-та ни да упазимъ Божіи-тъ заповѣди. Грѣхъ-тъ е единъ мѣститель който никога не умира. Истинный-тъ Християнинъ трѣба да е въоруженъ отъ всѣкадѣ, и да ся варди отъ грѣхъ всѣкога. Апостолъ Павелъ бѣше нападенъ отъ диаволъ-тъ тѣй непрѣстанно когато бѣше Апостолъ въ Римъ както когато бѣше гонитель въ Іерусалимъ. «Така ся подвижавамъ не като единъ който бѣхте въздухъ-тъ,» пишеше той даже слѣдъ двадесетъ години отъ какъ бѣ прѣдалъ сѣрдце-то си на Христа. Колкото повече единъ Християнинъ ся старае да живѣе свѣтъ животъ, толкозъ повече трѣба да ся противи на беззаконіе-то да го не обладае. Голѣма-та опасность дохожда отъ непаздѣны мѣста. Явна-та опасность рѣдко поврѣжда Християнинъ-тъ. Голѣма-та поврѣда дохожда отъ тайно-то и скрывно-то нападеніе на непріятель-тъ. Нѣй си мыслѣмъ че непріятель-тъ е разбитъ. Но както Филистимци-тъ кон-

то прѣлитахъ прѣзъ прѣдѣли-тъ Израилевы, ако често и да бывахъ разбивани, пакъ ся вничахъ постоянно въ тѣхны-тъ земѣ, така грѣхъ-тъ ся съживява слѣдъ всяко пораженіе което е пріелъ. Богъ позволява всичко това за да ни държи будны, и да ни учи че нѣй съвършенно зависѣмъ отъ него. Вчера, за примѣръ, нѣй забѣлжихъ въ себе си единъ лошъ страсть, и толкозъ ся засрамахъ отъ нейно-то явленіе щото казахъ, «този ще бѣде послѣдний пѣтъ на нейно-то съществованіе въ насъ.» Но утрѣ нѣкои раздраженія пакъ ни сполѣтватъ отъ нѣкой непрѣдвиденъ странъ и борбата трѣба да ся повтори още единъжъ. За това нѣй трѣба да начинамы утрѣшний-тъ день съ молитвы-тъ: «Не оставий този грѣхъ да ми обладае пакъ.» Пѣтскы-тъ похоты такожде имамъ такъвъ едно свойство, което никога не ся унищожаватъ съвършенно. Когато нѣй мыслѣмъ че сѣ умъртвены, тѣ само спятъ. Истинно-то образованіе въ Християнскый животъ не унищожаватъ тѣзи страсти, но ни снабдяватъ съ благодать за да побѣждамы врагъ-тъ когато ни нападне. Важно-то върѣме за да го побѣдимъ е щомъ го усѣтимъ че иде да ни нападне, прѣди да е зель власть надъ насъ. Молитва-та ни всякой день трѣба да е: «Управни сѣжы-ты мнѣ спорецъ слово-то сѣ,» и тогава нѣй ще свършимъ день-тъ благополучно; защото когато сѣмъ послѣдны на заповѣди-тъ Божіи, и слѣдъмы по Іисусовы-тъ сѣжы, нѣй сѣмъ безопасны, и никое беззаконіе нѣма да ни обладае. Тѣзи молитва показва единъ пріятель духъ на зависимость, който е твърдъ угодеи на Бога. Той обыча да ся усѣщамы слаби, понеже тогава ще сѣмъ силни. Той обыча да гледа на насъ като на чада конто простиратъ слабы-тъ си рѣцѣ за да ся хванѣтъ за крѣпкѣ-тъ рѣкы на башѣ сѣ. Кой отъ насъ ще върши нѣкое нечестиво дѣло, ако вынѣгы управяемы сѣжы-ты сѣ спорецъ заповѣди-тъ Христовы? Кой отъ насъ ще ся върши въ лѣжжѣ или неправдѣ, ако ходимъ по повеленія-та Божіи? И колко щѣше да е веселъ животъ-тъ ни ако всякой день почувывахъ съ едно искренно желаніе и рѣшеніе да не правимъ нищо което ще парани съвѣстъ-тъ ни и ще обезчести Спаситель-тъ ни! День-тъ не ще прѣйме безъ много искушенія и борбы, но на край-тъ нѣй ще бѣдемъ побѣдителни.

Т. А. С.

ОБРАЗОВАНИЕ-ТО ВЪ УНГАРИИ.

1.

Унгариі или Маджарско е една отъ двѣ-тъ главны части на конто Австрійска-та Имперія ся дѣли. Тя състои отъ собственихъ Унгариі и отъ Кроаціи, и има едно пространство земѣ отъ 125,645 четв. миль съ едно население отъ около 16,000,000 души. Народонаселеніе-то въ Унгариі, както и въ другѣ-тъ часть на Австрійска-тъ Имперіи, е съставено отъ разны народности. Споредъ най-вѣрны-тъ исчисления, народности-тъ ся раздѣлятъ както слѣдва: Унгари 5,553,700 души; Славяни 4,746,000; Германци 1,780,000; Италианци и Влахи 2,673,000; Евреи 553,700, и отъ другы разны племена около 199,000 души. Унгари-тъ, ако и да съставляватъ много по-малѣ часть отъ половинѣ-тъ на цѣло-то населе-

ніе, сѣ владѣюще-то плѣме въ онзи часть на Австрійска-тъ Имперіи, и употребяватъ вси-къ-тъ си силы да приуждаватъ другы-тъ народности да учатъ тѣхны-тъ языкъ. Кроаціи и Славоніи, въ конто голѣма-та часть на населеніе-то е отъ Славянско-то плѣме, иматъ нѣкои особы привилегіи, и въ тѣхъ Кроацкый-тъ языкъ ся употребява у вси-къ-тъ общенародны училища. Жители-тъ исповѣдватъ разны Християнскы вѣроисповѣданія, но никое вѣроисповѣданіе не владѣе даже половинѣ-тъ отъ населеніе-то, ако Римокатолици-тъ и да сѣ най-многочисленни.

Унгарци-тъ или Маджари-тъ сѣ отъ Монгольско коплѣно. Тѣ завладѣхъ онзи странъ на 894 л. и прѣеха Християнство-то прѣзъ 972—98. Прѣзъ 1526 една часть отъ Унгариі паднѣ въ рѣцѣ-тъ на Турцы-тъ, а останѣла-та часть ся присѣдини на Австрій. Отъ който прѣзъ вси-къ-то вѣрѣе отъ тогава е съставлявала единъ областъ съ нѣкои гражданскы права. На 1849 л. ся отнехъ тѣзи ѣ права, но на 1867 тѣ пакъ ѣ ся новѣрихъ. По причинѣ на разны войны и на съперничестваніе-то на разны-тъ плѣмена, образованіе-то у Унгариі не е имало твърдѣ блискавъ успѣхъ. Както въ Собственихъ Австрій тѣй и въ тѣзи часть, Царица М. Тереса бѣше първа-та която почна по-старателно да ся грижи за образованіе-то на народъ-тъ. На 1774 тя състави единъ комисіи на който работа-та бѣше да ся грижи за отварианіе-то и прѣуспѣваніе-то на учебны заведенія.

СЪБОРЪ-ТЪ НА КАРДИНАЛЫ-ТЪ.

Минѣла-тъ седмицѣ нѣй обнародвахъ единъ телеграмъ който извѣстываше смъртъ-тъ на Папа Піа IX, и свѣкваніе-то на съборъ-тъ на кардиналы-тъ за избираніе-то на новъ Папѣ щѣше да стане на 7-ый того. Нѣй извѣщано отъ единъ Американскій вѣстникъ едно описаніе за този съборъ.

Съборъ-тъ на Кардиналы-тъ, когато е пѣлентъ, състои отъ 70 членове, конто прѣдставляватъ стразѣрно три священнически разряда, но въ него, владичи-тъ, священници-тъ, и діакони-тъ сѣ равни, и притяжаватъ еднаквы права. Кардиналъ Мазаринъ, прочутый министръ на Лудовикъ XIV, за примѣръ, бѣше діаконъ; Кардиналъ Ришлю, министръ-тъ на Лудовикъ XIII, бѣше священникъ. Святый-тъ Съборъ, прочее, не припознава никакѣ разлики между членове-тъ, освѣнъ между кардиналы-тъ конто Папа-та тайно нѣкакъ е назначилъ и онзи на конто имена-та той е обнародвалъ прѣдъ свѣтъ-тъ. Нѣма прѣдѣлъ въ число-то на тайно-назначены-тъ кардиналы, конто Папа-та може да направи, и за Піо IX ся казва че е упражнявалъ таиъ привилегіи свободно. По 70 кардиналы е съвършенно-то число, и тѣзи 70 трѣба да ся обяватъ прѣдъ свѣтъ-тъ прѣди тѣ да зематъ своето сѣданище въ съборъ-тъ. Тайно-назначены-тъ кардиналы много пѣти сѣ искали да иматъ право-то за гласоподаваніе, по това право никога не е было припознано, и прѣди нѣколко години не ся припознѣ даже въ единъ случай въ който самъ Папа-та желаеше да ся припознава и обясни прѣдъ съборъ-тъ причинѣ-тъ която го вселѣваше да не обнародва имена-та; и това начало

толкось строго ся прие щото веѣко едно законно избирание на единъ Кардиналъ трѣба да стане публично. Колкото за Папа-та, обаче, за да направимъ единого Кардиналъ, зависи отъ негово-то произволеніе. Той прави кардиналы само съ единъ думъ или съ перо-то си! Днесъ е възможно мнозина да сѣ кардиналы безъ да иматъ ни най-малко понятие за свое-то величіе. Понеже всичко което Папа-та има да прави, е да надпише имена-та имъ, да яви това тѣмъ, или прѣдъ съборъ-тъ, или безъ да стори едно-то или друго-то, да тури расписъ-тъ на имена-та въ ковчеже-то на масѣ-тъ си което ся намѣрва подиръ смърть-тъ му отъ неговъ-тъ съкровищникъ. Ако опрѣдѣленіе-то на тайноназначеніи-тъ кардиналы и да е извършено така, пакъ доклѣ не ся обнародватъ имена-та имъ, тѣ пѣматъ право да всѣзатъ въ съборъ-тъ. До единадесетий-тъ рѣкъ съборъ-тъ състоене само отъ 28 Кардиналы; по провъзгласеніе-то на Сикста V опрѣдѣли число-то да е 70, и тѣзи 70 сега законно съставляватъ духовный-тъ съборъ. По не е необходимо и за седемдесетъ-тъ да присѣдствуватъ за да направятъ единъ пѣленъ съборъ. Въ 1846 съборъ-тъ имаме повече отъ 62 имена на расписъ-тъ, ако Григорій въ свое-то врѣме и да направилъ 75 Кардиналы; и вѣроятно това е най-големо-то число до което нѣкога е достигалъ нѣкой Папа; по отъ тѣзи 75 само 30 бѣхъ въ Римъ когато велика-та камбана на Св. Петра прогласи че святий-тъ градъ е безъ началникъ, и само 50 Кардиналы зѣхъ участіе въ съборъ-тъ който тури ключеве-тъ на Св. Петра въ рѣцѣ-тъ на Папа Пиа IX. Това, или по-малко число, обаче е доволно да състави съборъ-тъ, ако изминатъ 10 дни отъ провъзгласеніе-то на смърть-тъ на единъ Папъ, и ако въ съборъ-тъ избраный-тъ Папа сполучи повече гласове отъ двѣ третины отъ присѣдствующъ-тъ Кардиналы.

КАКЪ ДА СЯ ИЗБѢГВА ОТЪ ЗАПАЛЕНІЯ КЪЩІ.

Британско-то царско съдружіе за запазване-то на животъ отъ огнь е обнародвало слѣдующъ-тъ нужды внушенія:

Всякой домакънъ трѣба да запознае всякого единого отъ домашны-тъ си съ най-добры-тъ срѣдства за избѣгване, споредъ както огнь-тъ е побухнѣлъ отъ върхъ-тъ на къщѣ-тъ или отъ основаніе-то ѣ. Въ начало-то на смущеніе-то домашни-тъ трѣба да ся постараѣтъ тихо да размыслятъ каквы срѣдства за избавленіе има въ къщѣ-тъ. Ако нѣкой е въ лѣгло-то си, да ся обинѣ въ чергѣ или въ друго мѣсто; да не отваря нито прозорцы-тъ нито врата-та прѣди да стане нужно; *когато излиза да затвора всяки врата.* Когато има пушѣкъ трѣба да ся помни че долу до земѣ-тъ всякога е малко по-чисто; слѣдователно, за да ся мине прѣзъ него, трѣба да ся полази. Една намокрена кърпа, или какъвъ да е платъ може да ся тури на лице-то така щото да може свободно да ся дыше, и да препятствува на дымъ-тъ да не влиза въ бѣлы-тъ дробы. Единъ намокренъ сюнгеръ ще свѣрши сѣщѣ-тъ работѣ. Въ случай ако не може да ся избѣгне прѣзъ прѣдни-тъ врата, или

прѣзъ покрывъ-тъ, бѣдствующъ-тъ трѣба да избѣжтъ прѣзъ прозорцы-тъ на стѣнѣ-тъ, като затворятъ добръ врата-та, и домакънъ-тъ трѣба да прѣгледа дали всякой отъ домашны-тъ е тамъ. Онѣзи които сѣ на високо мѣсто не трѣба безразсѣдно да ся хвърлятъ прѣзъ прозорецъ-тъ додѣто има нѣкоя възможна помощ; едно вѣже да ся пропусти низъ прозорецъ-тъ, или чергы, покрывки и други нѣща да ся вържатъ и да ся пропуститъ така щото да могатъ единъ по единъ да слѣзѣтъ. Внимаѣ да затваряшъ всякоя врата подиръ себе си като влизашъ, излизашъ, или ходишъ изъ къщѣ-тъ. Когато си въ огнь-тъ знаѣ че най-големо-та опасность става отъ вала-та на пламъкъ-тъ, и отъ издиганіе-то му право на горѣ. Снизъ ся до земѣ-тъ и минувай прѣзъ пламъкъ-тъ връзъ постилка. Какво да е покрывало може да ти послужи въ този случай. Выкаѣ за помощъ, но не тичай изъ стѣнѣ-тъ, и не стой правъ.

НАРОДОНАСЕЛЕНИЕ-ТО НА ИНДІЯ.

Споредъ първо-то досега прѣсмѣтване, Индія е населена отъ 238,830,985 жители, отъ които почти всички-тъ сѣ зависими отъ Англіи. Най-многолюдни-тъ градове тамъ сѣ Калкута, Бомбай, Мадрасъ, Лукно. Калкута има 895,000 жители; Бомбай 644,000; Мадрасъ, 398,000; Лукно, 285,000. По вѣрж, въ Индіи има около 140,500,000 Индузи; 40,750,000 Мухамеданци; 9,200,000 Будайци, Евреи, Парси. Число-то на Христіанъ-тъ въ Индіи е около 900,000, отъ които 250,000 сѣ Европейци, и други-тъ 650,000 туземци. Двадесетъ и три разни язици ся говорятъ въ Индіи; въ Западны-тъ области има 300 разни съловія (касти), въ Бенгалъ около 1,000. Англійско-то Правительство употребява на службѣ въ онѣзи земѣ 1,235,000 челоуѣцы, и 629,000 ся поддържатъ чрѣзъ вѣрж-тъ отъ които 819 сѣ Христіанскы проповѣдници.

Овоція въ Соединены-тъ Държавы. Правительство-то на Соединены-тъ Държавы у Америкѣ е прѣсмѣтило на 1876 че въ онѣзи земѣ има 18,000,000 уврати насадени съ овошкы, лозя и други подобны растенія. Число-то на плодоносны-тъ дървета ся е прѣсмѣтило както слѣдва: ябълчевы дървета, 112,000,000; крупы, 28,260,000; прасквы, 112,270,000; лозы, 141,260,000. Стойность-та на овоція-та ся е прѣсмѣтила както слѣдва: ябълкы, 50,400,000 долари (бѣлы медж.); крупы, 14,130,000; прасквы, 57,135,000; гроздіе, 2,118,900; ягоды, 5,000,000; други овоція, 10,432,800. Отъ това слѣдва че цѣна-та на всички-тъ овоція у Соединены-тъ Държавы е была 138,216,700 долари, а това число е равно на половинѣ отъ цѣнѣ-тъ на житны-тъ произведенія въ сѣщѣ-тъ земѣ.

Въ Соединены-тъ Държавы у Америкѣ сѣ пожнѣли минѣлѣ-тъ години 360,000,000 кыла жито, или 50,000,000 повече отъ всѣкога до сега. Отъ тѣхъ 110,000,000 кыла сѣ были изнесены за продажъ извънъ Държавѣ-тъ. Въ сѣщѣ-тъ години, 1877, тамъ сѣ прибрали 1,300,000,000 кыла царевицѣ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

Г. БРАЙТЪ ПО ИСТОЧНЫ-ТЪ РАБОТЫ.

Привождамы съ голѣмы съкратенія слово-то на Г. Брайта казано въ Англійскѣ-тъ Камарѣ на Прѣдставители-тъ.

Колкото голѣмы и да сѣ прѣгрѣшны-та на Правительство-то, ный трѣба да страдамы себе си че ся удържахмы въ трудно-то си положеніе, особенно прѣзъ послѣдны-тъ дванадесетъ мѣсецы, и ся не увѣкохмы въ войнѣ. Това показва че опытъ-тъ на Крымскѣ-тъ войнѣ, който не е оставѣлъ безъ слѣдствіе върху народы-тъ на три царства, е подѣйствувалъ и върху Парламентъ-тъ и Царичины-тъ Министры. Мене ми е чудно, обаче, защо Правительство-то постоянно да иска шесть-тъ милиони ан. лиры за увеличеніе на сухопутны-тъ и морскы-тъ ли силы. Прѣди четиридесетъ години, въ врѣме-то на Велингтона (той побѣди Наполеона при Ватеръ-Лу), Англійскый-тъ народъ издѣлываше ежегодно по 11,000,000 англійскы лиры за войскѣ-тъ и флотѣ-тъ си; отъ нѣколко години Правительство-то е увеличило тѣзи сума на 26,000,000 ан. лиры, на и тѣ не постигали! Ако ный нѣмамы намѣреніе да ся биемъ, доволно сѣ 26,000,000 ан. л. за тѣзи Образованъ и Христіанскѣ земѣ въ този Христіанскый вѣкъ. Защо да прогдушамамы днесъ цѣлѣ Европѣ че Англія ся тѣкми да истегли сабѣж-тъ си тѣкмо когато воюющъ-тъ народи турятъ сабѣ-тъ въ пожни-цы-тъ си? Ако Правительство-то е имало на умъ да ся бие за Турціи, то трѣбваше да ся сѣюзи съ Султанъ-тъ още тогава когато послѣдний-тъ имаше единъ войскѣ отъ 300,000 или 400,000 войнѣцы, прѣди Турція да ся побѣдеше. Лудость и безуміе щѣше да бѣде да ся стараемъ сега да продължимъ войнѣ-тъ.

Любопытно е Министерско-то прѣдложеніе, което гласи че «прѣдъ бѣдѣщъ-тъ прѣговоры трѣба да увеличимъ силѣ-тъ си още повече и по сухо и по море, за да не бы нѣкомъ условіа да бѣдѣтъ обидны за насъ,» или по-право за да бѣдѣтъ условіа-та полезны на Султанъ-тъ и Правительство-то му. По мое-то мнѣніе, общопріето е щото воюющъ-тъ страны да ся спогадатъ самы помежду си за условіа-та за миръ. Когато Франція и Сардинія ся бихъ съ Австріи Европѣ не ся намѣн. Тогава Ломбардія ся присѣдини на Сардиніи само чрѣзъ едно частно споразумѣніе на Френскый-тъ Императоръ съ онзи Италіанскый царъ, който вчера слѣзе отъ царскый-тъ прѣстолъ въ гробъ-тъ си. Ница и Савоія отпослѣ ся присѣдинихъ по сѣщѣ-тъ начинъ на Франціи, и до колкото ми е извѣстно Европа не жали днесъ за присѣдиненіе-то на онѣзи мѣста. Слѣдъ Френско-Прускѣ-тъ войнѣ, Франція и Германія не договорихъ ли ся помежду си самы? Некамъ да кажъ че исторія-та въобще показва че, споредъ общій-тъ обычай, воюющъ-тъ иматъ право да ся спогадятъ помежду си самы, по азъ нѣмамъ възраженіе противъ едно свѣщателно събраніе на Европейскы-тъ държавы, защото въ прѣдлѣжаще-то умиротвореніе има нѣкомъ точки върху които е нужно да ся свѣщѣятъ Силы-тъ помежду си за да бѣде миръ-тъ справедливъ и траенъ. Едно отъ главны-тъ условія трѣба да бѣде да ся освободи до единъ степенъ Христіанско-то, даже и Мухамеданско-то, населеніе на Христіанскы-тъ области въ Европейскѣ Турціи. Лордъ Салисбери защо си испрати въ Цариградскѣ-тъ Конференціи ако не за да съдѣйствува за освобожденіе на Турскы-тъ подданицы отъ Турскѣ-тъ власть? По азъ не можахъ да ся не оскрѣбѣмъ като слушахъ онзи вечеръ Държавный-тъ Съкровищникъ какъ говореше върху този въпросъ. Той говорене за освобожденіе-то на Источны-тъ Христіаны като противно на Англійскы-тъ интересы; такъвъ бѣше въобще языкъ-тъ му. Ако Англійскый-тъ языкъ изражава което азъ разбирамъ, то почтенный-тъ Господинъ не жѣлае да види освобожденіе-то на толкова Българи. Въ минѣлы-тъ врѣмена ный смы искавали съчувствіе къмъ угнѣтены-тъ и поробены-тъ; и языкъ-тъ на почтенный-тъ Господинъ не е достоенъ за Англійскы-тъ Държавны мѣѣе.

Сѣмѣ да ся надѣимъ, че въ случай ако Камара-та даде 6,000,000 ан. лиры, Правительство-то не ще да ги употреби за да

ущербн свободѣ-тъ която ще ся подарн на нѣкомъ области въ Европейскѣ Турціи. Едно таково поведеніе бы накарало чада-та на онѣзи области не само да ненавѣждатъ но да прѣзиратъ вѣчно свободѣ Англіи. Колкото за военнѣ-то обезщетеніе, дано да не бѣде чрѣзмѣрно тежко; а въпросъ-тъ за прѣхода прѣзъ Дарданелы-тъ, които бѣхъ затворени за триста години и които ся отвори хъ прѣди сто години за търговскы-тъ корабы на всѣчкый-тъ свѣтъ съ силѣ-тъ на Русіи, трѣба да ся рѣши тѣй както го изискватъ интересы-тъ на всички-тъ Държавы.

РУСКЫ ВѢСТНИЦИ ЗА ЦАРИГРАДЪ.

Новое Врѣме казва: Русіи не иска понастоящемъ да владѣе Цариградъ; но ако го занимаемъ той ще послужи приврѣженно на Рускѣ-тъ войскѣ като мѣсто за отпочивка и на Рускый-тъ войнѣкъ като награда за трудове-тъ му. За народъ-тъ, който е доставѣлъ нужности-тъ на побѣдоноснѣ-тъ войскѣ, Цариградъ е нужденъ като вѣнецъ на войнѣ-тъ и като печатъ на условіа-та за коренно-то прѣобразование на Европейскѣ Турціи. Наше-то минѣло е тѣсно свързано съ Цариградъ, отъ дѣто пріехмы вѣрж-тъ си. Въ воображеніе-то на народъ-тъ Цариградъ държи отлично мѣсто, и негово-то бѣдѣще е свързано съ рѣшеніе-то на Источный-тъ въпросъ. Търново, Софія, Пловдивъ, Едрене сѣ чужды думы които не съобщаватъ нищо на Рускый-тъ умъ и на Руско-то срдце. Едрене е было първо сѣдалище на Турскы-тъ Султаны въ Балканскый-тъ Полуостровъ, но Руското людство не знае какво е значеніе-то на онзи градъ за Турцы-тъ, и не ще бѣде нѣкоя новостъ за народъ-тъ или за насъ, ако миръ-тъ ся склучи въ Едрене. Оно-ва което жѣлаемъ е миръ-тъ да подѣйствува върху народно-то чувство като нѣщо велико и славно, и да увѣковѣчи въ памяти-тъ на народъ-тъ минѣло-то свързано съ настоящее-то и бѣдѣще-то. Само Цариградъ може да даде име-то си на такъвъ миръ. Цариградъ прѣдстои като вѣнецъ за Рускѣ-тъ славъ и за свѣршенно-то въстѣржестваніе на Православіе-то и на Славянство-то.

С.-Петербург. Вѣдомости върху сѣщѣ-тъ прѣдмѣтъ говори: Безъ съмнѣніе, множество-то на Рускый-тъ народъ бы прѣдпочело да даде столицный-тъ градъ на Петра Великаго за Цариградъ; но ный трѣба да помнимъ че сѣдѣ-тъ на народы-тъ и имперіи-тъ сѣ вышѣгы прѣдопрѣдѣлены отъ Провиденіе-то. Да не мыслимъ че Цариградъ може да бѣде на Русіи *прозорецъ за да гледа въ Европѣ*; но нека не пѣлимы вѣрно нравственнѣ-то посланіе което цѣла Русіи е прѣдпріела. Турція ще събори всички-тъ си крѣпости, и ный ще земе въ всички-тъ ѣ военны пособія. Да земемъ какъто можемъ като военнѣ обезщетеніе и тогава да ся върнемъ у дома си съ пѣлно съзнаніе че смы одържали вѣрно общѣнія-та си. Не ще ли припечелимъ по този начинъ достаточнѣ нравственнѣ вліяніе? Заедно съ Германіи и Австріи, ный ще прѣустроимъ Българіи, Босни и Херцеговинѣ; Славянскы-тъ народи ще помнятъ вышѣгы услуги-тъ на Русіи, и Европейскы-тъ Правительства ще ся повѣриватъ на думы-тъ ѣ. Нравственнѣ-то и вліяніе, което бѣ намалено съ Паризкый-тъ Договоръ, ще бѣде по-големо отъ военнѣ-то и вліяніе слѣдъ Рускы-тъ побѣды противъ Наполеона, и, ако нѣкога избухне друга война въ Европѣ, гласъ-тъ на Русіи ще извика толкова почитаніе колкото онзи на Германіи.

Слѣдующе-то извѣщаніе отъ *А. Таймс*: Ако Русіи ся въспротивеше на присѣдствіе-то на Англійскѣ-тъ флотѣ въ Босфоръ-тъ, тя щѣше да е непослѣдователна на себе си. Прѣди единъ годинѣ и половинѣ самси Рускый-тъ царъ прѣдлагаше неговы-тъ войскы да влѣзѣтъ въ Българіи, а флоты-тъ на Англіи и Австріи да ся отправятъ къмъ Цариградъ. По този начинъ мышлеше той, Порта-та щѣше да ся види принудена да пріеме мѣркы-тъ прѣдлаганы отъ Европейскы-тъ Силы, и послѣдны-тъ щѣхъ да бодрѣствуватъ една противъ другѣ. Австрія бѣ готова да пріеме показваніе-то, но Англія не склонилъ. Полуофициальный-тъ *Журналъ де С.-Петербурга*, като при-

помня внушение-то на Императоръ Александра въ единъ добръ-обмысленъ членъ, казва че онъзи мѣрка можеше да прѣдвари крѣвопротитіе-то и всички-тъ страданія на ужаснѣ-тъ войнѣ. Ще бѣде безполезно да разискваме тѣзи усмотрителны думы на тѣзи минути. Ный же кажемъ че, въ всѣ-кой случай, присѣствие-то на Британскѣ-тъ флотъ въ Босфоръ-тъ, и на други-тъ флоты които ще имъ посѣдватъ не промѣнява положеніе-то, което ся прѣдлагаше отъ Рускый-тъ пратеникъ въ Виенѣ. Рускы-тъ войски держатъ Българіѣ и Румели, и тѣ сѣ на самы-тъ врата на Цариградъ. Ако по мнѣніе-то на царъ-тъ (Рускый) имаше нужда отъ Англійскѣ-тъ флотъ минѣ-тъ годинѣ то нужда-та е по-гольма тѣзи години, когато всички-та Турска сила ся разби на Рускы-тъ войски занимаватъ Българіѣ. Самый-тъ *Журналъ де С.-Петербургъ* припознава тѣзи нужды, като казва че нѣкои наставленія ся дали на Рускы-тъ военачальники да пріематъ Англійскѣ-тъ флотъ въ случай на пристиганіе-то ѣ съ всички-тъ почести която ся стои на корабѣ-тъ на единъ пріятельскъ Силъ.

РУССІЯ И РУМАНИЯ.

Агенція-та *Хавасъ* е съобщила на вѣстни-тъ слѣдующій-тъ телеграмъ:

Букурещъ, 26 Январій. — Это рѣшеніе-то което Руманскый-тъ Парламентъ е пріелъ единогласно относительно до повращаніе-то на Бессарабіѣ: «Сенатъ-тъ и Камарата на Прѣдставители-тъ ся увѣдомихъ отъ объясненія-та на Министерството-то върху заявлены-тъ отъ Руско-то Правительство склонности да земе часть отъ Руманскѣ-тъ земѣ въ замѣнъ на едно земно обезвредіе отвѣдъ Дунавъ-тъ. Като зематъ прѣдъ видъ че цѣлость-та на Руманскѣ-тъ земѣ е поржичествувана отъ Великы-тъ Силы на Европѣ; Като зематъ прѣдъ видъ че Русіѣ е поржичествувала изново, и по единъ особенъ начинъ, цѣлость-тъ на Руманіѣ съ вторый-тъ членъ на Договоръ-тъ отъ 24-ый Мартъ 1877, който гласи: «За да не пропзлѣзе николъ несгода и опасность за Руманіѣ отъ прѣминуваніе-то на Рускы-тъ войски по земѣ-тъ ѣ, Правительство-то на Н. В. Императоръ-тъ на всички-тъ Русіѣ ся задѣлжава да поддържа и да прави да ся уважаватъ политически-тъ права на Руманскѣ-тъ Държавѣ, споредъ както ся опрѣдѣляватъ отъ прѣдшны-тъ законы и отъ сѣиществующы-тъ договоры, и сѣищо тѣй да поддържа и защищава настоящѣ-тъ цѣлость на Руманіѣ;» Като зематъ прѣдъ видъ че Руманіѣ е испълнила вѣрно задѣлженія-та които проистичатъ отъ онзи договоръ и че тя е убѣдена за высоко-справедливы-тъ чувства на Н. В. Императора Александра II; Като зематъ прѣдъ видъ че, за да поддържи цѣлость-тъ на земѣ-тъ ся и да обезпече своѣ-тъ независимость, Руманіѣ пролѣ крѣвъ-тъ ся и наложи върху ся голѣмы жертвы; Като зематъ прѣдъ видъ че независима и еднородна Руманіѣ отговаря на интересы-тъ на сѣбѣдны-тъ ѣ земѣ, както и на онѣзи на Европѣ — Камарата и Сенатъ-тъ обявляватъ че тѣ сѣ рѣшили да поддържатъ цѣлость-тъ на Руманскѣ-тъ земѣ, и че тѣ не ще пріематъ никакво отцѣпваніе на коѣмъ да-е часть отъ Руманскѣ-тъ земѣ въ замѣнъ на едно мѣстно възнагражденіе или обезвредіе.

ВСЕЛЕНСКИЙ-ТЪ ПАТІАРХЪ И ЧЕРКЕЗСКИ-ТЪ И ЗЕБЕШКИ-ТЪ СВИРѢПСТВА.

(Послѣдствіе на извършени-тъ отъ Черкезы-тъ и Зебецы-тъ свирѣпости въ Визъ и другѣхъ, Гръцкый-тъ Святый Синодъ и Сѣсенъ Свѣтъ ся събрали минѣ-тъ срѣдѣ въ извъредно засѣданіе и подни-сали слѣдующе-то изложеніе, което Н. Св. Вселенскый-тъ Патріархъ подадъ на Честно-то Царско Правительство).

Вселенскый-тъ патріархъ много цѣти е съобщавалъ на В. Портѣ, было устно, было писменно, изложенія-та и телеграмы-тъ които Христіанскы-тъ подданици на Турскѣ-тъ Имперіѣ не прѣстанватъ да испращатъ до Патріаршіѣ-тъ. Тѣзи изложенія и телеграмы, както и писма-та на Митрополиты-тъ, описватъ съ най-черны краски, убійства-та, грабежи-тъ, оскверненіе-то на църквы-тъ, кражбы-тъ, похищенія-та на дѣца и млада дѣвицы, горенія-та на села и множество други свирѣпства извършва-

ны отъ Черкезы-тъ и Зебецы-тъ, и печально-то положеніе въ което ся намиратъ тѣи злочастны-тъ населенія на онѣзи области.

Прочее, Царско-то Правительство ся умоляване да испрати войски за да прѣдвари повращаніе-то на подобны беззаконія и за да избави онѣзи отъ жители-тъ които не сѣ пострадали поне до сега.

Но это вече шесть мѣсеци отъ когато Патріархъ-тъ употребява всевъзможны-тъ си срѣдства прѣдъ Царско-то Правительство, както ся доказва и отъ официалны-тъ листы на тридесетъ изложенія съчинены въ разны вѣрмена и прѣдложены съ вѣрме комуто надлѣжи, безъ да придобые нѣкакво практично слѣдствіе, вопрѣкы ожиданіе-то на горѣспоменны-тъ Христіанскы подданици и добръ-тъ волѣ на Высокѣ-тъ Портѣ. Тѣй, при всички-тъ спасителны мѣрки и царскы повеленія по този прѣдмѣтъ, тѣзи крѣвожедны прѣстѣпници, загорѣли отъ жажда за отмѣщеніе, сѣ извършили ужасны свирѣпства надъ злочастны-тъ беззащитны жители. Тѣ сѣ умъртвили и прѣдали на огонь голѣмо число мѣжіе, жены, момцы и старцы, само за да ся удоволствуватъ като ги избиватъ.

Тѣ сѣ докарали разрушительно-то си дѣло до такава точкѣ что е невозможно и най-вѣщо-то перо да изобрази плачевный-тъ видъ на опустошены-тъ Христіанскы села, нѣкога толкова цвѣтущи. Но ужасъ-тъ на всички-тъ бѣдствія е по-гольмъ, че и поогорчителнѣ, като знаемъ че въ нѣкои отъ опустошены-тъ окрѣжи нѣкои Правительствени чловѣци сѣ земали дѣятельнѣ часть въ грабительство-то и убійство-то, а други сѣ показали непростительнѣ бавнось и немарливость въ испълненіе-то на свои-тъ длѣжности; при това, дѣйци-тъ на тѣзи свирѣпости останѣхъ ненаказани.

И напистия, виждамы ги по тържища-та и въ самѣ-тъ столицѣ да продаватъ безочливо олячканы-тъ ся корысти, между които ся намѣрватъ и священнически одежды и други церковны златны и сребрны принадлежности, да разождатъ изъ улыци-тъ похитены-тъ дѣщери и сынове на злочастны-тъ Христіаны, които е мѣжно да истрѣгне нѣкой изъ рацѣ-тъ имъ, и нито единъ отъ тѣхъ не е заурѣтъ отъ Правительствени-тъ власть, нито единъ не ся наказан и сега, когато е очевидно че тѣ сѣ сами-тъ дѣйци на безчловѣчны-тъ жестокости които испланихъ свѣтъ-тъ.

Вселенскѣ-та Патріаршіѣ въ качество-то си на срѣдоточно и духовно началство на народъ-тъ, чрѣзъ което ся испращатъ отъ сѣнародницы-тъ всички-тъ прошенія до Царско-то Правительство, спѣши да помолѣ В. Портѣ за да земе строгы мѣрки и да испрати въ сѣищо-то вѣрме и колкото е възможно по-скоро редовны войски, подъ заповѣди-тъ на чиновники испитаны за вѣрнопоподаничество-то си и които съзнаватъ длѣжности-тъ си, за да не бы прінесени-тъ въ Азіѣ Черкезы и Башибозуци да подновятъ въ Христіанскы-тъ области на онѣзи часть на Имперіѣ-тъ сѣщы-тъ ужасы на които Румели бѣше зрѣлище прѣзъ повече отъ двѣ години.

Вселенскѣ-та Патріаршіѣ моли В. Портѣ, тоже, да заповѣда на областны-тъ управители, на мотесарфы-тъ, на каймакамы-тъ на по-долни-тъ чиновники, да дадѣтъ своѣ-тъ помощь на митрополиты-тъ или на прѣдставители-тъ имъ, за да ся истрѣгнатъ изъ рацѣ-тъ на Черкезы-тъ и Зебецы-тъ всички-тъ Христіанскы дѣца и всички-тъ одежды и други церковны принадлежности, както и всѣхъ плячкѣ коѣто быхъ публично продавали; и понеже е явно че онѣзи които притяжаватъ подобны нѣща сѣ крадци, убійци и робопродавцы, тѣ трѣбва да ся наказватъ на часъ-тъ съобразно съ законъ-тъ.

Но понеже Патріаршіѣ-та не е прѣстанвала отъ шесть мѣсеци на самъ, както ся споменѣ по-горѣ, да увѣдомява Правительство-то съ изложенія и съ живъ гласъ за кланія-та, грабежи-тъ, кражбы-тъ, и пр., сѣ единичкѣ-тъ цѣлъ да запрѣдвари по-гольмы злочастія, тя не може да счете себе ся отговорна прѣдъ народъ-тъ.

РАЗНЫ ПОВИНЫ.

Споредъ *А. Хералдъ*, дълбоко впечатление произвелъ въ Англійѣ единъ телеграмъ отъ Едренскый-тъ дописникъ на *Дейли Нюсъ* до сѣщій-тъ вѣстникъ. Телеграмъ-

тъ казва че Серверъ паша, Турскый-тъ Министръ на Вѣишны-тъ Дѣла, въ единъ разговоръ съ дописникъ-тъ на онзи вѣстникъ, въ Едрене, слѣдъ като ся горчиво оплакалъ за дѣто былъ измаменъ, или приведенъ да ся измама, отъ Англійѣ, объявилъ че той напуца сега Англійскый-тъ съюзъ. «Не вѣрвамъ вече,» казалъ Серверъ паша, «въ Англійскѣ политикѣ, Англійско-то Правительство, или Англійскый-тъ народъ. Азъ пріемамъ Рускѣ-тъ политикѣ и съюзніе-то съ Русіѣ. Азъ съмъ тѣхенъ партизанинъ. Вѣрвамъ въ Рускѣ-тъ политикѣ, и съмъ повече Русинъ отъ самы-тъ Руссы.»

Г. Ону, прѣждебывшій первъ драгоманъ на Руско-то Посолство въ Цариградъ, който бѣ въ столицѣ-тъ отъ нѣколко дня, ходи минѣ-тъ сѣботѣ съ особены тренѣ за Едрене и пакъ ся заврѣхъ.

Минѣ-тъ сѣботѣ, нѣкои области прѣдставители въ Турскѣ-тъ Камарѣ, които бѣхъ ся отличили повечко прѣзъ послѣдны-тъ нѣколко засѣданія на Камарѣ-тъ, ся призвали на Министерството-то на Полиціѣ-тъ. Министръ-тъ на Полиціѣ-тъ увѣдомилъ тѣзи Господіе че тѣхно-то присѣствие въ Цариградъ не е вече нуждно, и слѣдовательно че тѣ ся умоляватъ да ся заврѣхатъ веднага всѣкой тамъ отъ дѣто е дошлъ. Министръ-тъ имъ явилъ тоже че высокы-тъ заповѣди сѣ такыва и тѣзи му постѣпка не е своеволна.

Это що пише Виенскый-тъ дописникъ на *Таймсъ* върху прѣдлѣжащѣ-тъ Конференціѣ: Силы-тъ подписники на Паризкый-тъ Договоръ пріематъ по начало събрание-то на единъ Конференціѣ, но не е още извѣстно дѣ и кога ще ся събере Свѣщателный-тъ Съборъ. Нѣкои посочихъ Виенѣ като мѣсто сгодно за идущѣ-тъ Конференціѣ, но Русіѣ, както ся види, като не желае свѣщанія-та да станѣтъ въ земѣ-тъ на никоѣ отъ интересующы-тъ ся Държавы, прѣдпочита Брюксель, Бернъ, но най-вече, Лозанѣ. Но-важно е, обаче, да знаемъ не дали Руманіѣ, Сърбіѣ, или Черно-гора ще участвуватъ въ свѣщанія-та на Силы-тъ, но дали Турціѣ ще ся пріеме или исключи. Отъ досегаши-то поведеніе на Русіѣ става явно че тя ще ся старае да исключи Турціѣ изъ Европейскый-тъ Съвѣтъ и да говори не само въ име-то на побѣдитель-тъ но и въ име-то на побѣденый-тъ. Споредъ послѣдны-тъ извѣстия, Князь Горчаковъ е испратилъ единъ Нотѣ на Австрійскый-тъ Первъ Министръ, въ коѣто му извѣстява условія-та които бы-ва да ся разискатъ отъ Силы-тъ въ идущѣ-тъ Конференціѣ. Русіѣ, както ся види, ся запазва нѣкои права въ Конференціѣ-тъ.

Споредъ единъ Българскый телеграмъ отъ 27-ый Ян. неутрална-та линия между Сърбскы-тъ и Турскы-тъ войски минува прѣзъ слѣдующы-тъ мѣста: Св. Никола, Боровицѣ, Презугдѣ, Чивлики, Прищипѣ, Славницѣ, Бабичѣ, Воджѣ, Гранаѣ, Българчици, Чортенѣ, Бошакдоѣ, Гѣнзово и Новосело.

Австрійскый-тъ главенъ консулъ въ Българѣ събиралъ свѣдѣнія които да служатъ като основа за единъ търговскый договоръ между Австрійѣ и Сърбіѣ.

Минѣ-тъ четвъртъкъ четири-петъ бронины пароплава отъ Англійскѣ-тъ флотъ при Беспѣжъ дойдохъ та застояхъ прѣдъ островъ Прингыпо. Вѣстници-тъ явяватъ че по желаніе-то на Н. И. В. Султанъ-тъ, Г. Леярдъ Англійскый посланикъ прѣдъ Портѣ-тъ, далъ заповѣдъ Адмиралу Хорибаю да оттегли флотѣ-тъ въ Измитскый-тъ заливъ. За това флота-та остави Прингыпо и отиде за Тузѣ.

Басиретъ казва че крѣпости-тъ на Русчукъ, Ерзерумъ и Батумъ още не ся опразднены отъ Турскы-тъ войски.

По заповѣдъ на Н. И. В. Султанъ-тъ, Н. П. Намикъ паша, Управитель на Топханѣ-тъ, трѣгналъ съ особенно посланіе за О-дессѣ, отъ дѣто ще отиде въ С.-Петербургъ.

Сюлейманъ паша, главный-тъ военачальникъ на Турскы-тъ войски, и Серверъ паша, Министръ-тъ на Вѣишны-тъ Дѣла,

сѣ ся свалили отъ санове-тъ си. *А. Хералдъ* казва че първыи-тъ отъ тѣзи былъ затворенъ.

Сафетъ паша, прѣдсѣдатель-тъ на Държавный-тъ Свѣтъ. е назначенъ Министръ на Вѣишны-тъ Дѣла.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕШЫ.

Ченакъ-Кале, 1 Февруарій. — Англійскѣ-та флота минува на тѣзи минути прѣзъ Дарданелскый-тъ протокъ за въ Мрам. море.

Виенѣ, 1 Февруарій. — Виенскый-тъ подуофициаленъ *Политише Кореспонденсъ* ся научилъ че Адмиралъ Бари, главенъ Капитанъ на Австрійскѣ-тъ флотъ, трѣгналъ отъ Поѣжъ, на Адриатическо море, днесъ, съ Австрійскый-тъ бронины пароплодъ Хансбургъ, за Истокъ.

Берлинъ, 2 Февруарій. — Князь Бисмаркъ пристигналъ днесъ въ Берлинъ (отъ селско-то си жилище въ Варзинѣ).

Копенхагенъ, 2 Февруарій. — Въ Данскый-тъ Народенъ Съборъ, днесъ, Данскый-тъ Министръ на Вѣишны-тъ Дѣла объявилъ че всички-та надежда за поддържаніе-то на миръ-тъ не е още загубена.

Виенѣ, 2 Февруарій. — Политическо-то положеніе ся види да е по-малко отбѣжнѣ. Въ Виенѣ ся надѣватъ че мѣжпотпѣ-тъ ще ся отстранитъ.

Парижъ, 2 Февруарій. — Паризкый-тъ печатъ прѣпорѣча на Англійѣ умѣренность.

Берлинъ, 3 Февруарій. — Князь Бисмаркъ, който ся заврѣхъ въ Берлинъ вчера, ще присѣтствува въ Германскый-тъ Парламентъ идущій-тъ вторникъ, за да отговори на едно питаніе относительно до Источны-тъ работы. Очакватъ ся, въ този случай, важны объявленія. Полу-официалный-тъ *Пордъ Дайче Аге майне Цайтунгъ* обнародва единъ примирителенъ членъ, и утвърдява че съюзъ-тъ помежду трима-та Императори ся поддържа.

Князь Бисмаркъ имѣ днесъ едно свидѣніе съ Императоръ Вилхелма, което трая дълго вѣрме.

Виенѣ, 3 Февруарій. — Всѣхъ една отъ Силы-тъ ще ся прѣдставителствува въ Баденъ-Баденскый-тъ Конгресъ отъ свой-тъ Министръ на Вѣишны-тъ Дѣла.

Лондонъ, 3 Февруарій. — Англійско-то Правительство е направило единъ новъ порѣжъкъ въ Шеффилдъ за пушкы, и работници-тъ работятъ и денъ и ноцѣ.

Твърдѣ голѣма дѣятельность владѣе въ Англійскы-тъ арсеналы и оружарицы.

Лондонъ, 4 Февруарій. — Лордъ Дерби прѣдѣвилъ на Контѣ Шувалова, Рускый посланикъ въ Лондонъ, че той не ще бѣде отговоренъ за слѣдствія-та ако Рускѣ-та войска застраши съ нѣкакво движеніе о безпеченность-тъ на Англійскѣ-тъ флотъ.

Царица Викторіѣ е испроводила едно писмо Императору Вилхелму. Въ това писмо, Англійскѣ-та царица искава надежда че Германскый-тъ Императоръ ще може да смекчи настоятельны-тъ исканія на Рускый-тъ Царъ.

Лондонъ, 4 Февруарій. — Въ едно публично събрание отъ 2000 души, което ся държа днесъ въ Лондонъ, присѣтствующы-тъ и сѣказахъ повѣреніе въ Лордъ Бикнесфилдовѣ-тъ политикѣ, и протестирахъ противъ всѣко заниманіе на Цариградъ отъ Рускѣ-тъ войска, както и противъ възвеленіе-то на Русіѣ и разчлененіе-то на Турціѣ.

Виенѣ, 3 Февруарій. — Виенскый *Най Фрае Пресе* ся извѣстилъ че Баронъ Хофманъ, Австрійскый-тъ Министръ на Финанциѣ-тъ, цѣлъ да отиде за Лондонъ съ особено посланіе.

Парижъ, 4 Февруарій. — Подтвърдява ся отъ Виенѣ, Берлинъ и С.-Петербургъ че е рѣшено что единъ Конгресъ скоро да ся събере. Вѣроятно е че Конгресъ-тъ ще ся събере въ Баденъ-Баденъ, у Германіѣ.

Лондонъ, 5 Февруарій. — *Обжрвѣръ* утвърдява че Русіѣ е прѣдложила на Американскы-тъ Сѣдинены Държавы да участвуватъ въ Конгресъ-тъ.

Англійѣ не ся противи на исканіе-то на Гръціѣ да ся прѣдставителствува и ти въ Конгресъ-тъ.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ *Т. Л. Байнгтонъ.*
Въ Америкѣ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на *Д. Араміана*
Агошпѣ-Ханъ № 11.